

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Інститут філології  
Кафедра теорії та практики перекладу з англійської мови

**ПРОГРАМА  
ВСТУПНОГО ІСПИТУ ДО АСПРАНТУРИ  
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 035 – ФІЛОЛОГІЯ  
ПРЕДМЕТНИЙ НАПРЯМ : ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО (англійська мова)**

Затверджено Вченою радою Інституту філології,  
протокол № 12 від 27 червня 2017 року.

Голова Ради

проф. Семенюк Г.Ф.

Затверджено на засіданні кафедри теорії та практики  
перекладу з англійської мови

Протокол № 10 від 23 червня 2017 року.

Завідувач кафедри

проф. Коломієць Л.В.

Київ 2017

## **СПЕЦІАЛЬНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВСТУПНИКА НА ІСПИТІ <sup>1</sup>**

Вступний іспит до аспірантури зі спеціальності складається з суми балів за:

- два теоретичні питання (до 20 балів за кожне);
- два практичні завдання (30 балів);
- дослідницька пропозиція (до 30 балів).

Вступний іспит до аспірантури зі спеціальності "Перекладознавство" проводиться в обсязі теоретичних курсів з перекладознавства, передбачених навчальними планами вищих навчальних закладів за освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр" відповідної спеціальності.

Вступник до аспірантури повинний виявити глибокі теоретичні знання з перекладознавства та належні практичні вміння і навички перекладу з іноземної мови українською мовою та з української мови іноземною мовою і вміння давати перекладознавчий коментар до виконаного перекладу.

Форма іспиту – усно-письмова.

Екзаменаційний білет містить 5 завдань (максимальний бал – 100):

1-е і 2-е питання: теоретичні з теорії перекладу (оцінюються по 20 балів), 3-тє: письмовий переклад суспільно-політичного тексту з англійської мови українською з перекладознавчим коментарем (15 балів),

4-те питання: реферування українського суспільно-політичного тексту англійською мовою (15 балів),

5-те: бесіда по темі поданого реферату (дослідницька пропозиція) (30 балів).

На підготовку до білету дається 1 година, орієнтовно 20 хвилин – на підготовку 2 теоретичних питань, 20 хвилин – на письмовий переклад, 20 хвилин – на підготовку реферування.

Загальні критерії оцінювання знань та вмінь вступників до аспірантури:

- повнота і глибина розкриття суті теоретичної проблеми, ілюстрація цієї проблеми релевантними прикладами, розуміння місця проблеми у системі перекладознавчих дисциплін, знання про можливі шляхи вирішення перекладацьких проблем, перекладознавчі школи, що розробляли цю проблему тощо,

- адекватність перекладу тексту оригіналу (обсяг тексту 450-500 знаків), повнота перекладознавчого коментаря (пояснення використаних стратегій і прийомів перекладу, застосованих перекладацьких трансформацій),

- грамотність та адекватність реферування українського суспільно-політичного тексту іноземною мовою,

- володіння англійською мовою (не нижче рівня C1) та українською (C2), логічність висловлювань, перекладацька компетенція,

- міжкультурна компетенція,

- вміння представити наукову проблему, що зацікавила, і яку збирається розробляти вступник до аспірантури.

## СПЕЦІАЛЬНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВСТУПНИКА НА ІСПИТІ <sup>1</sup>

Вступний іспит до аспірантури зі спеціальності складається з суми балів за:

- два теоретичні питання (до 20 балів за кожне);
- два практичні завдання ( 30 балів);
- дослідницька пропозиція (до 30 балів).

### Критерії оцінювання теоретичних питань

Критеріями оцінювання теоретичних питань є: 1) правильність, повнота та системність висвітлення питання, 2) аргументованість теоретичних положень та підтвердження прикладами; 3) володіння понятійним апаратом; 4) знання різних поглядів на наукову проблему, готовність продемонструвати власне бачення досліджуваної проблеми.

0-5	Відповідь абітурієнта містить фрагментарні, непослідовні відомості з наукової проблеми.
6-10	Відповідь абітурієнта висвітлює зміст питання в загальних рисах, не розкриваючи, однак, його сутнього змісту; абітурієнт не виявляє системних знань проблеми; половина аспектів наукової проблеми залишаються невисвітленими, неаргументованими та не підтвердженими прикладами; наявні численні випадки логічної непослідовності. Абітурієнт не готовий продемонструвати знання різних поглядів (підходів) щодо наукової проблеми, не має власного бачення проблеми.
11-15	Відповідь абітурієнта повна, інформативна. Абітурієнт у цілому володіє понятійним апаратом, дає правильні дефініції термінів, викладає основний зміст проблеми. Допускаються окремі недоліки: абітурієнт не готовий продемонструвати знання різних поглядів (підходів) щодо наукової проблеми (-2 бали), відповідно, не має власної позиції (-2 бали); окремі аспекти проблеми залишаються невисвітленими (-1 бал за кожен), наведені приклади не показують розуміння абітурієнтом матеріалу або приклади взагалі відсутні (-1 бал за кожен).
16-20	Відповідь абітурієнта повна, інформативна. Абітурієнт відмінно володіє понятійним апаратом, дає розлогі та ґрунтовні пояснення наукових положень, чіткі визначення термінів, наводить переконливі приклади; демонструє знання різних поглядів щодо наукової проблеми; висловлює власну позицію та обґрунтовує її. Допускаються окремі недоліки: при висвітленні

<sup>1</sup>Критерії оцінювання розроблено кафедрою методики викладання української та іноземних мов і літератур.

	понять (положень) студент допускає 1-2 неточності (-1 бал), наводить 1 невлучний приклад (-1 бал), не готовий висловити своє бачення на проблему (-2 бали),
--	---

### Критерії оцінювання практичних завдань

Критеріями оцінювання практичних завдань є: 1) правильність і повнота виконання завдання; 2) самостійність виконання завдання; 3) здатність застосовувати теоретичні знання під час виконання практичних завдань.

2 завдання по 15 балів за кожне.

0-3	Завдання не виконано або виконано не більше 10% завдання.
4-5	Завдання виконано менш ніж на 30%.
6-7	Завдання виконано менш ніж на 60%. Абітурієнт виконує практичне завдання лише за допомогою екзаменатора.
8-10	Завдання виконано правильно на 75%. У відповіді можуть бути окремі помилки (5-7). Абітурієнт у цілому виявляє теоретичні знання, проте застосовує окремі наукові положення під час виконання практичного завдання за допомогою (з 3-4 підказками) екзаменатора.
11-12	Завдання виконано правильно на 80-90%. У відповіді можуть бути окремі помилки (2-4), які не впливають на якість виконання завдання. Абітурієнт може прокоментувати і пояснити хід виконання завдання, володіння теоретичним матеріалом (може бути 1-2 підказки екзаменатора, які допоможуть абітурієнтові виконати практичне завдання)
13-15	Завдання виконано правильно на 90% і більше. У відповіді можуть бути окремі неточності, які не впливають на якість результату. Абітурієнт виконує завдання самостійно, може обґрунтувати свої дії та висновки.

### Оцінка дослідницької пропозиції

Оцінювання дослідницької пропозиції здійснюється за шістьма критеріями: 1) актуальність, 2) практичне значення, 3) ступінь наукової новизни, 4) знання стану розробленості проблеми (хто займався проблемою і які є праці), 5) уміння давати аналіз проблеми (висловлювати власний погляд на наукові факти), 6) володіння понятійним апаратом дослідницької проблеми.

### КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ (максимальна оцінка — 30 балів)

	<b>Наукова новизна</b>
0-5	Заявлена проблема, її аспекти, що пропонується дослідити, методи, за допомогою яких заплановано її

	вирішувати, не є новими. Тема розроблена у дослідженнях інших авторів.
6–10	Заявлена проблема не є новою, але виділено нові її аспекти або ж запропоновано ті методи дослідження, які раніше для її вивчення не використовували.
11–15	Заявлена проблема та її аспекти, що їх пропонується дослідити, є новими.
	<b>Аргументованість викладу</b>
0–5	Огляд літератури є механічним переліком імен та праць дослідників, які стосуються заявленої проблеми. Зміст тексту викладено безсистемно, не всі необхідні компоненти структури дослідницької пропозиції представлено, окремі змістові частини тексту повторюються або ж суперечать одна одній. Автор ніяк не обґрунтовує тези, які висловлює.
6–10	Огляд літератури є послідовним переліком праць із заявленої проблеми з поодинокими коментарями автора. Структура тексту в цілому струнка, не вистачає 1-2 компонентів структури дослідницької пропозиції, наявні 1-2 випадки логічної незв'язності викладу чи необґрунтованої повторюваності окремих тез. Іноді автор робить спробу обґрунтувати свої тези, але подеколи припускається логічних чи фактологічних помилок.
11–15	Огляд літератури виконано як системний аналіз ідей, пов'язаних із заявленою проблемою; автор демонструє спроможність формулювати власні аргументовані гіпотези, визначати перспективність теми, а також робити на підставі цього аналізу власні висновки. Структура тексту дослідницької пропозиції струнка, наявні усі її

	необхідні компоненти, змістові частини представлені в логічній послідовності, не повторюються і не суперечать одна одній. Тези, що їх висловлює автор, підкріплені логічними міркуваннями чи фактичним матеріалом.
--	--

## **ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА**

### **Предмет та завдання перекладознавства**

Предмет перекладознавства та його місце серед інших гуманітарних дисциплін. Роль перекладу в розвитку світової культури, взаємозбагаченні культур та зміцненні міжнародних зв'язків. Короткий огляд сучасного стану вітчизняного і зарубіжного перекладознавства. Категоріальний апарат перекладознавства. Компетенції перекладача.

### **Історія перекладу**

Переклад у стародавньому світі. Переклад у перехідний період від пізнього стародавнього часу до раннього середньовіччя. Переклад у середні віки. Переклад у Східній Європі у XV-XVIII ст. Переклад в Україні та Росії у XIX-XX ст. Національні школи перекладознавства. Видатні перекладачі та перекладознавці України і країни мови перекладу.

### **Лінгвістичний та нелінгвістичний аспекти перекладу**

Проблема перекладності. Критика нігілістичних та ідеалістичних концепцій в галузі перекладу. Комунікативний, мовний, літературний, культурний та семіотичний аспекти перекладу. Теорія перекладу і порівняльне вивчення мов. Загальна та спеціальні теорії перекладу.

### **Переклад і варіативність мови**

Просторова та часова варіативність мови і переклад. Варіанти полінаціональних літературних мов і переклад. Врахування належності цільової аудиторії перекладу до носіїв певного варіанту полінаціональної мови. Проблеми перекладу віддалених у часі текстів на сучасну мову.

### **Поняття перекладу як особливого виду комунікації**

Етапи перекладацького процесу і фактори, що впливають на цей процес. Переклад як контакт двох мов і двох культур. Переклад і двомовність. Контекст оригіналу і контекст перекладу. Мовні форми, мовні значення і позамовна ситуація під час перекладу. Денотативний, конотативний та прагматичний аспекти перекладу. Зміст як інваріант перекладу. Інформативна структура тексту та окремих його елементів (слів, словосполучень тощо). Види екстралінгвістичної інформації (константної та okazіональної): денотативна (семантична), конотативна (експресивно-стилістична), соціолокальна, хронологічна, соціокультурна (прагматична), асоціативно-образна та ін.

Взаємозв'язок екстралінгвістичної та лінгвістичної інформації в тексті і його врахування під час перекладу. Поняття функціональної інформації (домінанти) тексту та її відображення в перекладі.

### **Поняття точності й адекватності перекладу**

Переклад буквальний, адекватний та вільний. Адекватність та еквівалентність перекладу. Шляхи досягнення адекватності в перекладі. Проблема одиниці перекладу. Рівні еквівалентності. Співвідношення формальних та змістових категорій у визначенні рівнів еквівалентності.

### **Теоретичні моделі перекладу**

Теорія закономірних відповідників Я.Й.Рецкера. Поняття еквівалента, мовного відповідника, аналога, часткового відповідника, «адекватної заміни».

Теорія рівнів еквівалентності В.Коміссарова. Трансформаційна, семантико- денотативна, ситуативна та комунікативна моделі перекладу. Теорія скопосу Г. Вермейера і К. Райс. Теорія функціонального перекладу К. Норд. Концепція динамічної еквівалентності Ю.Найди. Комунікативно-інтерпретативна модель перекладу.

Способи, прийоми і методи перекладу у теорії Р.К.Міньяра-Белоручева.

### **Сучасні теорії перекладу**

Теорія полісистем І. Івен-Зохара та місце перекладеної літератури в літературній полісистемі (А. Лефеве́р). Соціологія перекладу Н. Бахляйтнера та М. Вольф. Функціональний переклад К.Норд. Невидимість перекладача (Л. Венутті). Теорія адаптації в перекладі (В. Демецька). Теорії творчості в перекладі (П. Кусмауль, О. Ребрій). Теорія перекладацької дії (Ю.Гольц,Менттері). Культурний поворот у перекладознавстві. (С. Баснет і А. Лефеве́р).

### **Перекладацькі трансформації**

Основні типи лексико-граматичних перетворень в перекладі:

перерозподіл смислових компонентів висловлювання, заміна, додавання і вилучення смислових одиниць.

Структура і лексико-семантична зумовленість перетворень під час перекладу з іноземної мови та іноземною мовою. Втрати і компенсації змісту в перекладі.

Лексико-семантичні трансформації у перекладі. Диференціація значень (синонімічні відповідники), генералізація та конкретизація значень (гіпероніми та гіпоніми). Прийом логічного розвитку поняття (метонімічний перенос у перекладі). Прийом перефразування. Векторні заміни у перекладі. Прийоми компенсації та конденсації (компресії). Поняття цілісного переосмислення.

## **Різновиди перекладу**

Письмовий переклад, усний переклад. Науково-технічний та художній переклад. Жанрові теорії художнього перекладу: специфіка перекладання прозових, поетичних, драматичних творів та кінофільмів.

Переклад, анотування та реферування.

Критерії оцінки якості перекладу.

## **Загальна характеристика лексико-фразеологічних проблем перекладу**

Види лексико-фразеологічних відповідників згідно з теорією закономірних відповідностей: еквіваленти та аналоги (варіантні відповідники). Класифікація типів міжмовних лексичних відповідників за формою (конвергентні та дивергентні), за обсягом переданої екстралінгвістичної інформації (повні та часткові), за характером функціонування у мові (константні та okazіональні), за способом перекладу (прямі, синонімічні, антонімічні, гіперонімічні, описові, запозичені). Функціональні відповідники.

## **Лексико-семантичні трансформації у перекладі**

Диференціація значень (синонімічні відповідники), генералізація та конкретизація значень (гіпероніми та гіпоніми). Прийом логічного розвитку поняття (метонімічний перенос у перекладі). Прийом перефразування. Векторні заміни у перекладі. Прийоми компенсації та конденсації (компресії).

## **"Безеквівалентна" лексика і шляхи її відтворення у перекладі**

Транслітерація і транскрипція, калькування, описовий переклад і підстановка. Передавання реалій. Прагматична адаптація елементів, що передають асоціативні реалії. Переклад неологізмів.

## **Специфіка перекладу окремих розрядів лексики**

Переклад суспільно-політичних і науково-технічних термінів. Експресивне вживання термінів і його відтворення у перекладі. Передавання власних імен, географічних назв, назв установ, організацій, періодичних видань тощо. Роль традиції у перекладі власних імен. Передавання інтернаціональної і псевдоінтернаціональної лексики.

Враховання сполучуваності слів у процесі перекладу. Особливості перекладу стійких словосполучень.

## **Способи передавання фразеологічних одиниць**

Особливості перекладу образної фразеології. Збереження (повне та часткове) та втрати образності під час перекладу. Передавання прислів'їв, крилатих слів. Експресивне перетворення фразеології та його відображення у перекладі.

## **Переклад та лексикографія**

Види лексикографічних посібників. Використання словників різних типів у перекладі: двомовних, багатомовних, тлумачних, синонімічних,



фразеологічних, галузевих, словників скорочень тощо. Енциклопедії (друковані, он-лайн та електронні офлайн), довідники та їх роль у процесі перекладу. Ведення перекладацької картотеки та створення словника користувача в електронному словнику.

### **Граматичні проблеми перекладу**

Граматичні значення та їх передавання в перекладі. Збіг та розходження граматичних моделей рідної та іноземної мови. Відносність граматичних відповідників. Вибір граматичного відповідника в залежності від семантико-синтаксичної функції, лексичного наповнення та стилістико-експресивної функції конструкції.

### **Трансформаційна модель перекладу**

Граматичні трансформації під час перекладу: перестановки, заміни членів речення та частин мови, додавання та вилучення слів. Структурна обумовленість граматичних трансформацій. Обов'язкові граматичні заміни при відсутності деяких морфологічних категорій у мові перекладу (наприклад, передавання засобами іноземної мови видових форм рідної мови, функцій артиклів, особливих випадків вживання займенників, конструкцій з безособовими формами дієслів, які відсутні у рідній мові, тощо). Передавання модальності у перекладі. Взаємозалежність синтаксичних і лексико-семантичних перетворень під час перекладу висловлювання. Конверсивні перетворення. Суб'єктно-об'єктна трансформація у перекладі. Трансформація складного речення у просте і навпаки. Заміна підрядності сурядністю та сурядності підрядністю.

Способи підкреслення смислового центру (реми) висловлювання у рідній та іноземній мовах. Шляхи подолання інверсії в реченні під час перекладу іноземною мовою. Комунікативне членування тексту і його відображення в перекладі.

### **Стилістичні та прагматичні проблеми перекладу**

Стилістична та прагматична характеристика тексту як цілого та її відтворення у перекладі. Поняття комунікативної мети тексту. Передавання стилістичного забарвлення слів і граматичних зворотів (архаїзми, вульгаризми, канцеляризми, колоквіалізми тощо). Експресивна конкретизація під час перекладу рідною мовою. Прагматика перекладу. Поняття прагматичної адаптації тексту в перекладі.

Передавання стилістичних засобів: повторів, паралелізмів, метафор, метонімії, гри слів тощо. Розкриття алюзій та прихованих цитат. Передавання композиційних особливостей оригіналу.

Жанрові теорії перекладу. Специфіка перекладу текстів різних жанрів (офіційно-ділових, науково-технічних, публіцистичних і художніх тощо). Основні особливості газетно-публіцистичного стилю у рідній та іноземній мовах та їх відображення у перекладі.

## **Перекладацька діяльність**

Основні особливості перекладацької діяльності. Організація перекладацької справи в Україні та інших країнах. Елементи наукової організації праці перекладача. Інтерпретаційна позиція перекладача.

## **Усний переклад**

Особливості усного перекладу. Види усного перекладу. Послідовний переклад та його особливості. Інтерпретація тексту при послідовному перекладі. Особливості розумових операцій перекладача при послідовному перекладі. Система записів при послідовному перекладі. Синхронний переклад та його особливості. Особливості розумових операцій перекладача-синхроніста. Деонтологія послідовного та синхронного перекладу.

## **Новітні інформаційні технології у перекладацькій діяльності**

Поняття про новітні інформаційні технології у перекладацькій діяльності та їх види. Історія теорії та практики комп'ютерного перекладу. Способи перекладу у системах комп'ютерного перекладу. Головні наявні системи комп'ютерного перекладу та їх характеристики. Система електронної пам'яті перекладача (translation memory) та їх функціональна схема. Електронні словники, їх види та характеристики. Перекладацькі ресурси Інтернету. Використання мультимедіа-енциклопедій у перекладацькій діяльності.

## **Науково-технічний переклад**

Поняття фахових мов, їхній рівень абстрактності та пласти лексики. Термін, його особливості, терміносистема. Специфіка науково-технічного перекладу, елімінація синонімії, номіналізація термінології. Редагування перекладу науково-технічного тексту. Аспекти термінографії. Анотування, реферування та квазіреферування науково-технічних текстів. Запозичення та інтернаціоналізми в термінології.

## **Методика викладання перекладу**

Методика викладання перекладу як навчальна дисципліна. Вимоги до викладача перекладу. Зміст навчання перекладу. Методика формування перекладацьких вмінь та навичок. Методика навчальної роботи з текстами різних жанрів та стилів. Методика навчання усного перекладу. Опрацювання програми курсу перекладу у вищій школі.

## **Рекомендована література**

1. Актуальные проблемы преподавания перевода и иностранных языков в лингвистическом вузе. – М., 1996.
2. Андрієнко Т.П. Стратегії очуження й одомашнення в перекладі художнього дискурсу з англійської мови на українську. – Київ: Вид-во Київ. міжнародн. ун-ту, 2011. – 265 с.

3. Бархударов Л.С. Язык и перевод. Вопросы общей и частной теории переводов. – Москва: Международные отношения, 1975. – 239 с.
4. Виноградов В.С. Введение в переводоведение. Общие и лексические вопросы: Пособие. – М.: ИОСО РАО, 2001. – 224 с.
5. Виноградов В.С. Лексические вопросы перевода художественной прозы. – М.: Изд-во МГУ, 1978. – 174 с.
6. Влахов, Сергей и Флорин, Сидер. Непереводимое в переводе. – Москва: Международные отношения, 1980. – 352 с.
7. Волкова З.Н. Средневековые переводы: эпос, хроники, клерикальная литература // Тетради переводчика, вып.18. – М., 1984. – С. 46-59.
8. Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике: Сборник статей / Переводы. Вступительная статья и общая редакция В.Н. Комиссарова. – Москва: Международные отношения, 1978. – 229 с.
9. Галь Н.Я. Слово живое и мертвое: из опыта переводчика и редактора [4-е изд., доп.]. – М.: Книга, 1987. – 272 с.
10. Гарбовский Н.К. Теория перевода. – М.: Узд-во Моск. Ун-та, 2004. – 544 с.
11. Гачечиладзе Г.Р. Художественный перевод и литературные взаимосвязи. – Москва: Советский писатель, 1980 (2-е изд.). – 255 с.
12. Григорій Кочур і український переклад: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., К.-Ірпінь, 27-29 жовт. 2003 р. / Редкол.: О. Чередниченко (голова), Р. Зорівчак, Л. Коломієць, А. Кочур. – К.; Ірпінь: Перун, 2004. – 280 с.
13. Зорівчак Р.П. Реалія і переклад. – Львів: Видавництво при Львівському університеті, 1989. – 216 с.
14. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія (на матеріалі перекладів творів української літератури англійською мовою). – Львів: Вища школа, 1983. – 175 с.
15. Информационно-коммуникативные аспекты перевода: Сборник научных трудов. – Нижний Новгород: Узд-во НГЛУ им. Н.А.Добролюбова, 1998. – Ч.2. – 160 с.
16. Исследования по теории перевода: Сборник научных трудов. – М.: МГЛУ, 1991. – Вып. 373. – 113 с.
17. Івасюк О.Я. Теорія і практика віршового перекладу. (На матеріалі творів Маргот Озборн та їх українських перекладів): Навчальний посібник. – Чернівці: Рута, 2006. – 124 с.
18. Кальниченко О.А., Подміногін В.О. Історія перекладу та думок про переклад у текстах та коментарях. Частина перша: Загальні питання. Стародавні часи. Навчальний посібник. – Харків: Вид-во НУА, 2005. – 132 с.
19. Кальниченко О.А., Полякова Ю.Ю. Українська перекладознавча думка 1920-х – початку 1930-х років: Хрестоматія вибраних праць. – Вінниця: Нова книга, 2011. – 504 с.
20. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. – Вінниця: Нова книга, 2002. – 564 с.
21. Карабан В.І., Борисова О.В., Колодій Б.М., Кузьміна К.А. Попередження інтерференції мови оригіналу в перекладі (вибрані граматичні та лексичні

- проблеми перекладу з української мови на англійську): Навчальний посібник. За ред. проф. Карабана В.І. – Вінниця: Нова книга, 2003. – 205 с.
- 22.Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову. Навчальний посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти. – Вінниця: Нова книга, 2003. – 608 с.
- 23.Кияк Т.Р., Огуй О.Д., Науменко А.М. Теорія та практика перекладу (німецька мова). Підручник для студентів вищих навчальних закладів. – Вінниця: Нова книга, 2006. – 592 с.
- 24.Кияк Т.Р. Перекладознавство (німецько-український напрямок). Підручник (Т.Р. Кияк, А.М. Науменко, О.Д. Огуй. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2008. – 543 с.
- 25.Коваленко А.Я. Общий курс научно-технического перевода: Пособие по переводу с английского языка на русский. – Киев: Фирма «ИНКОС», 2003. – 320 с.
- 26.Ковганюк С.П. Практика перекладу. (З досвіду перекладача). – Київ: Дніпро, 1968. – 275 с.
- 27.Коломієць Л.В. Концептуально-методологічні засади сучасного українського поетичного перекладу (на матеріалі перекладів з англійської, ірландської та американської поезії). – К.: ВПЦ «Київський університет», 2004. – 522 с.
- 28.Коломієць Л.В. Перекладознавчі семінари: методологічні орієнтири в українському поетичному перекладі від кінця ХІХ до початку ХХІ ст. (на матеріалі перекладів англомовної поезії та поетичної драми): навчальний посібник. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2011. = 495 с.
- 29.Коломієць Л.В. Перекладознавчі семінари: актуальні теоретичні концепції та моделі аналізу поетичного перекладу: навчальний посібник. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2011. – 527 с.
- 30.Коломієць Л.В. Український художній переклад: від давнини до сучасності // Всесвітня література в середніх навчальних закладах України. – 1999. – № 2. – С. 50-54.
- 31.Комиссаров В.Н. Лингвистика перевода. – Москва: Международные отношения, 1980. – 167 с.
- 32.Комиссаров В.Н. Теоретические основы методики обучения переводу. – М., 1997.
- 33.Комиссаров В.Н. Теория перевода. (Лингвистические аспекты). – Москва: Высшая школа, 1990. – 250 с.
- 34.Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. Курс лекций. – Москва: Издательство «ЭТС», 1999. – 192 с.
- 35.Коптілов В.В. Актуальні питання українського художнього перекладу. – Київ: Видавництво Київського університету, 1971. – 131 с.
- 36.Коптілов В.В. Першотвір і переклад. – Київ: Дніпро, 1972. – 215 с.
- 37.Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу: Навчальний посібник. – Київ: Юніверс, 2002. – 280 с.
- 38.Корунець І.В. Нарис з історії західноєвропейського та українського перекладу. – К.: КДЛУ, 2000. – 86 с.

- 39.Корунець І.В. Вступ до перекладознавства: Підручник. – Вінниця: Нова книга, 2008. – 512 с.
- 40.Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. – Вінниця: Нова книга, 2000. – 448 с.
- 41.Крупнов В.Н. В творческой лаборатории переводчика: Очерки по профессиональному переводу. – Москва: Международные отношения, 1976. – 190 с.
- 42.Крупнов В.Н. Лексикографические аспекты перевода. – Москва: Высшая школа, 1987. – 190 с.
- 43.Кундзіч, Олексій. Творчі проблеми перекладу. – Київ: Дніпро, 1973. – 264 с.
- 44.Ларсон М.Л. Смысловой перевод: Руководство по теории межъязыковой эквивалентности и ее практическому применению / Пер. с англ. – С.-Петербург: Герменевт, 1993. – 455 с.
- 45.Латышев Л.К., Провоторов В.И. Структура и содержание подготовки переводчиков в языковом вузе: Учебно-методическое пособие. – 2-е изд., стереотип. – М.: НВИ-ТЕЗАУРУС, 2001. – 136 с.
- 46.Левин Ю.Д. Перевод как форма бытования литературного произведения // Художественный перевод. Вопросы теории и практики. – Ереван, 1982.
- 47.Левый, Иржи. Искусство перевода. / Перевод с чешского и предисловие В. Россельса. – Москва: Прогресс, 1974. – 397 с.
- 48.Лилова, Анна. Введение в общую теорию перевода. / Перевод с болгарского. Под общей редакцией П.М. Топера. – Москва: Высшая школа, 1985. – 256 с.
- 49.Максименко О.В. Усний переклад: теорія, вправи, тексти (французька мова). – К., 1986.
- 50.Марчук Ю.Н. Методы моделирования перевода. – М.: Наука, 1985. – 200 с.
- 51.Марчук Ю.Н. Основы машинного перевода. – М., 1985.
- 52.Мастерство перевода. В 12-ти т. – Москва: Советский писатель, 1959-1981.
- 53.Миньяр-Белоручев Р.К. Записи в последовательном переводе. – М.: Стелла, 1997. – 137 с.
- 54.Миньяр-Белоручев Р.К. Общая теория перевода и устный перевод. – М., 1980.
- 55.Миньяр-Белоручев Р.К. Теория и методы перевода. М.: Московский лицей, 1996. – 208 с.
- 56.Мирам Г. Профессия: переводчик. – К.: Ника-центр, 2006. – 160 с.
- 57.Мирам Г., Гон А. Профессиональный перевод: Учебное пособие. – Киев: Эльга, Ника-Центр, 2003. – 136 с.
- 58.Мірам Г.Е., Дайнеко В.В., Тарануха Л.А., Грищенко М.В., Гон О.М. Основи перекладу. Курс лекцій з теорії та практики перекладу для факультетів та інститутів міжнародних відносин. Редактор англ. тексту Н. Брешко. – К.: Ельга, Ніка-Центр, 2003. – 240 с.
- 59.Москаленко М.Н. Нариси з історії українського перекладу. [1] // «Всесвіт», 1993. – № 9-10. – С. 113-120; Нариси з історії українського перекладу. [2] // «Всесвіт», 2006. – № 1-2; Нариси з історії українського перекладу. [5] // «Всесвіт», 2006. – № 7-8. – С. 192-207; Нариси з історії українського перекладу. [6] // «Всесвіт», 2006. – №11-12. – С. 160-175.

60. Москаленко М.Н. Нариси з історії українського перекладу. [6] // «Всесвіт», 2006. – №11-12. – С. 160-175.
61. Найда Ю.А. Наука перевода. // Вопросы языкознания. – 1970, № 4.
62. Нелюбин Л.Л. Толковый переводоведческий словарь. – М.: Флинта: Наука, 2003. — 320 с.
63. Нелюбин Л.Л., Хухуни Г.Т. История и теория зарубежного перевода: Учебник. – М.: Узд-во МПУ «Сигналь», 1999. – 141 с.
64. Новикова М.А. Прекрасен наш союз. Литература – переводчик – жизнь. – Київ: Радянський письменник, 1986. – 225 с.
65. Новикова М.О. Міфи та місія. – К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2005. – 432 с.
66. Огуй О.Д. Актуальні проблеми німецько-українського перекладу. – Чернівці: Рута, 2004. – 256 с.
67. Од слова путь верстаючий до слова... Збірник на пошану Роксолани Петрівни Зорівчак. – Львів. ВЦ ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – 1012 с.
68. Перевод – средство взаимного сближения народов. Художественная публицистика. – Москва: Прогресс, 1987. – 639 с.
69. Переклад вірша: Навчальний посібник для перекладознавчих семінарів / Укл. Комарницька Л.А., Івасюк О.Я. – Чернівці: Рута, 2005. – 190 с.
70. Пиввуева Ю.В., Двойнина Е.В. Пособие по теории перевода (на английском материале). – М.: Филоматис, 2004. – 304 с.
71. Попович, Антон. Проблемы художественного перевода. – Москва: Высшая школа, 1980. – 199 с.
72. Проблеми філології та перекладу. – Дніпродзержинськ, 2000.
73. Ребрій О.В. Основи перекладацького скоропису. – Вінниця: Нова книга, 2006. – 152 с.
74. Ревзин И.И., Розенцвейг В.С. Основы общего и машинного перевода. – М., 1964.
75. Рецкер Я.И. Теория перевода и переводческая практика. Очерки лингвистической теории перевода. – Москва: Международные отношения, 1974. – 216 с.
76. Рильський, Максим. Мистецтво перекладу: Статті, виступи, нотатки. – Київ: Радянський письменник, 1975. – 343 с.
77. Сдобников В.В., Петрова О.В. Теория перевода (учебник для студентов лингвистических вузов и факультетов иностранных языков). – М.: АСТ: Восток – Запад, 2006. – 448 с.
78. Семенец О.Е., Панасьев А.Н. История перевода. В 2-х частях. – К., 1989, 1991.
79. Содомора А.О. Студії одного вірша. – Львів: Літопис, Видавничий центр ЛНУ імені Вана Франка, 2006. – 364 с.
80. Стиль автора и стиль перевода: Учеб. пособие / М.А. Новикова, О.Н. Лебедь, М.Ю. Лукинова и др. – К.: УМК ВО при Минвузе УССР, 1988. – 84 с.
81. Стріха М.В. Данте й українська література: досвід рецепції на тлі «запізнілого націєтворення». – К.: Критика, 2003. – 163 с.
82. Стріха, М.В. Історія й сьогодення українського поетичного перекладу (XII – XX ст.): Курс лекцій // Записки «Перекладацької майстерні 2000-2001». – Том

- 2: Історія й сьогодення українського поетичного перекладу (XII – XX ст.) / Львів. нац. ун-т ім. І.Франка, Центр гуманітарних досліджень; упор. М. Габлевич. – Л.: Простір-М, 2002. – С.6-139.
83. Стріха М.В. Український художній переклад: між літературою і націєтворенням. – К., 2006.
84. Сукаленко Н.И. Двухязычные словари и вопросы перевода. – Харьков, 1976.
85. Текст и перевод. – М., 1988.
86. Теорія і практика перекладу. Республіканський міжвідомчий науковий збірник. Випуски 1-21. – Київ: Вища школа, 1979-1994.
87. Тетради переводчика. Випуски 1-22. – Москва: Международные отношения, 1963-1987.
88. Ткачук, Вадим. Чумак, Галина. Теорія і практика машинного перекладу: Навчальний посібник до курсу теорії і практики перекладу. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2006. – 72 с.
89. Гороп, Пеэтер. Тотальный перевод. – Тарту: Издательство Тартуского университета/Tartu University Press, 1995. – 220 с.
90. Федоров А.В. Искусство перевода и жизнь литературы. – Л., 1983.
91. Федоров А.В. Основы общей теории перевода (лингвистические проблемы). Учеб. пособие. – Издание 4-е, переработанное и дополненное. – Москва: Высшая школа, 1983. – 303 с.; Издание 5-е. – СПб.: Филологический факультет СПбГУ; М.: ООО «Издательский Дом «ФИЛОЛОГИЯ ТРИ», 2002. – 416 с.
92. Федоров А.В. О соотношении отдельного и целого в процессе перевода как творчества // Вопросы языкознания. – 1970, №. 6.
93. Флорин, Сидер. Муки переводческие: Практика перевода. – Москва: Высшая школа, 1983. – 184 с.
94. "Хай слово мовлене інакше...". Проблеми художнього перекладу. – К., 1982.
95. Художественный перевод: Проблемы и суждения: Сборник статей. – Москва: Известия, 1986. – 575 с.
96. Циткина Ф.А. Терминология и перевод (К основам сопоставительного терминоведения). – Львов, 1988.
97. Чередниченко А.И., Бех П.А. Лингвистические проблемы воссоздания образа в поэтическом переводе: Тексты лекций. – Киев: Высшая школа. Изд-во при Киевском университете, 1980. – 67 с.
98. Чередниченко О.І. Теоретичні основи удосконалення практики перекладу і двомовної лексикографії // Теорія і практика перекладу. Вип.14. – К., 1987.
99. Чередниченко О.І. Про мову і переклад. – К.: Либідь, 2007. – 248 с.
100. Чернов Г.В. Основы синхронного перевода. – М., 1987.
101. Чернов Г.В. Теория и практика синхронного перевода. – М., 1978.
102. Черноватий Л.М., Карабан В.І. та ін. О.М. Фінкель – забутий теоретик українського перекладознавства: Збірка вибраних праць. – Вінниця: Нова книга, 2007. – 440 с.
103. Чуковский К.М. Высокое искусство. О принципах художественного перевода. – Москва: Советский писатель, 1988. – 349 с.
104. Шама И.Н. Перевод – искусство понимать... – Запорожье: Просвіта, 2005. – 240 с.

105. Швачко С.О. Проблеми синхронного перекладу. Навчальний посібник. – Вінниця: Фоліант, 2004. – 112 с.
106. Швейцер А.Д. Перевод и лингвистика. – М., 1973.
107. Швейцер А.Д. (ред). Текст и перевод. – Москва: Наука, 1988. – 165 с.
108. Швейцер А.Д. Теория перевода. Статус, проблемы, аспекты. – Москва: Наука, 1988. – 215 с.
109. Ширяев А.Ф. Пособие по синхронному переводу. – М., 1982.
110. Ширяев А.Ф. Синхронный перевод. – М., 1973.
111. Эткинд Е. Г. Поэзия и перевод. – М.-Л., 1963. – 430 с.
112. Художественный перевод. Проблемы и суждения. – М., 1986.
113. Korunets' Ilko V. Theory and Practice of Translation. – Vinnytsia: Nova Knyha Publishers, 2003. – 448 p.
114. Miram G. Translation Algorithms. – Kyiv, 1998.
115. Munday J. Introducing Translation Studies: Theories and Applications. – New York: Routledge, 2008. – 229 p.
116. Nida E. A., Reybun W. D. Meaning across Culture. – New York: Maryknoll, 1981.
117. Nida E. A., Taber C. Language Structure and Translation. – Stanford: Stanford University Press, 1975.
118. Nord Ch. Textanalyse und Übersetzen. Theoretische Grundlagen, Methode und didaktische Anwendung einer übersetzungsrelevanten Textanalyse. – Heidelberg, 1988.
119. Pym A. Exploring Translation Theories. – Abingdon: Routledge, 2010. – 186 p.
120. Roelcke Thorsten. Fachsprachen. – Berlin, 2005. – 252 s.
121. The Routledge Companion to Translation Studies. – Oxon: Routledge, 2009. – 287 p.
122. Routledge Encyclopedia of Translation Studies. – London and New York: Routledge, 2001. – 654 pp.
123. Snell-Hornby M. Translation Studies: An Integral Approach. – Amsterdam: J. Benjamins, 1988.
124. Translation Studies: The State of the Art. – Amsterdam, 1991.